

Ενότητα, Αλληλεγγύη και Δημοκρατία: Οι εγγυητές για το μέλλον της Ευρώπης

ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΚΑΪΛΗ*

Κάποτε η Ευρώπη αποφάσισε να απορρίψει την πολιτική των αλληλο-απειλών και της αλληλοεξόντωσης και να δομήσει ένα πρότυπο μόρφωμα διακρατικής – δημοκρατικής συνεννόησης και συνεργασίας δίνοντας νέα διάσταση στο όραμα της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών. Τα τελευταία χρόνια ωστόσο χάθηκε η αυτοσυγκέντρωση της ΕΕ. Θεωρήσαμε ότι το αναγκαίο επόμενο βήμα στην εξέλιξη της ΕΕ, μπορεί να είναι η Σύγκλιση, η βαθύτερη Ενσωμάτωση και μία στρατηγική Διεύρυνση χωρίς να έχουν διασφαλισθεί τα βασικά, χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η Θεμελίωση.

Οι «αποστάσεις» και οι «ταχύτητες» έγιναν το κύριο πρόβλημα και το βασικό θέμα στη ρητορική όλων. Παρατηρήστε τη ρητορική μεταξύ «Βορείων και Νοτίων». Η οικονομική, διοικητική, πολιτιστική, γεωγραφική διάσταση του σκεπτικού της Ενότητας της Ηπείρου, έγιναν επιχειρήματα διαχωρισμού και απομάκρυνσης. Η Ευρώπη μέσα σε δέκα χρόνια έχασε σταδιακά τα όποια στοιχεία κοινωνικής αφύπνισης και πολιτικών ανακλαστικών την έφεραν κάποτε στο σημείο να φαντάζει με Όνειρο και Στόχο των λαών και δημιουργήθηκε χώρος όπου εδραιώθηκαν Συντηρητικές δυνάμεις με αυστηρό ένστικτο αυτοσυντήρησης με αργοκίνητα πολιτικά ανακλαστικά.

Η πρόκληση των Ευρωεκλογών του 2014 είναι ακριβώς αυτό: η επανενεργοποίηση των αντανεκλαστικών και ο επαναπροσανατολισμός προς το Ευρωπαϊκό Κέντρο των κοινωνικών πολιτικών και των δημοκρατικών διαδικασιών, μακριά από τον Φανατισμό και τον άγονο σκεπτικισμό ή την πρόχειρη συνθηματολογία. Αυτό ακριβώς αναδείχτηκε ως ζητούμενο από την Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Οι Έλληνες απέδειξαν με την ζωή τους πόσο πιστεύουν στην ενότητα και την αλληλεγγύη, προκειμένου να προστατευτεί η προοπτική και η πρόοδος εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ευρύτερη επιδίωξη λοιπόν, πρέπει να είναι μια εθνική πολιτική με ευρωπαϊκή στόχευση και η Ευρωπαϊκή προοπτική με άξονα τις πραγματικότητες των κρατών-μελών της ΕΕ. Δηλαδή το πώς τα όργανα της ΕΕ θα ξανασυνδεθούν με τις ανάγκες των λαών που αντιπροσωπεύουν και πρέπει να υπηρετούν. Επανασύνδεση λοιπόν, των αναγκών με τις δυνατότητες και τους στόχους με τα εργαλεία δουλειάς. Της Ένωσης με τα μέλη της.

Τα σημεία που πρέπει να συγκεντρωθούμε είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, με βάση τις Νέες τεχνολογίες, την Καινοτομία και την Έρευνα και η επανένταξη των Ανέργων της Κρίσης στην Αγορά Εργασίας μέσα από προγράμματα διαρκούς επιμόρφωσης. Η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, η ανάπτυξη της

αγροουλτούρας, η ενθάρρυνση των επενδύσεων, η διαφάνεια των κρατικών λειτουργιών, ελεύθερη πρόσβαση στην πληροφορία και η προστασία της ιδιωτικής ζωής.

Η ενίσχυση του πλαισίου για την ατομική πρόοδο, την συλλογική εξέλιξη, την ανάδειξη του εθνικού συμφέροντος και την εξάλειψη του φανατισμού και της μισαλλοδοξίας, μέσα από την προστασία των ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ελευθεριών.

Η ενθάρρυνση των γυναικών και των νέων για μεγαλύτερη συμμετοχή στον δημόσιο και επιχειρηματικό βίο με εξασφάλιση της πρόσβασης σε ίσες ευκαιρίες και μισθολογικές αξιώσεις, και ενίσχυση της οικογένειας. Η συντονισμένη διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος και βέβαια η βιώσιμη αξιοποίηση του θαλάσσιου, ορυκτού και φυσικού πλούτου των χωρών της Ευρώπης.

Χωρίς διλήμματα λοιπόν, αλλά με ρεαλισμό και ευαισθησία, αυτές είναι οι πολιτικές λέξεις και αυτές αρθρώνει η Ευρωπαϊκή Κεντροαριστερά ως απάντηση στις προκλήσεις των Ευρωεκλογών του 2014. Και πλέον, τις αρθρώνει πιο ώριμη από ποτέ.

** Υποψήφια Ευρωβουλευτής Ελιά, Δημοκρατική Παράταξη*